

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum sexagesimum secundum. Judaeorum rejectio & dispersio, eorumque abolenda sacrificia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

monium, de popularium suorum horrendis flagitiis sic differentis: *οτι αν υποσφαι- μιν ειπαι, α μοι καλδη το παθος ομαυ ρωμαίων βαδωνόντων επι τως αλιμείους, η καταποθίνας αν υπο χειράσιν, η κατακλυδύνας τλω πόλιν, η τως α σοδομιωτες μετα- ραβειν κερωνες πολυ οδ ην αυτα παθόντων ηνικε ησταν αδιωτιεαν.* Dicere equi- dem non verebor, que me dolor jubet. Sic existimo, si hos impios adoriri cunctari fuissent Romani, vel voragine absorbendam fuisse Civitatem, vel undis obruendam, vel iisdem eliden- dam fulminibus, quibus Sodomitica olim regio obruta est. Nequiores enim tulit progeniem, & Dei magis contemtricem, quam qui hac perpessi sunt. Idem alibi: *εχρητο γαρ πωρ ο χειρ ου καιν ο πανδοπαης εν τως Ιουδαίους πορνείας πολυφορες, ως μηδεν κακίας ερ- ζον ασεμκτον καταλαπειν, μηδ' ει τις επνοία διασπάσειν εδωλίσεν, εχρη αν η κηνότε- εον εχολοπειν ούτως ιδια τε ε κοινή πάντες ενόσσαν, και ωδες εσβαλειν αλλήλοις εν τε ταις ωδες τον θεον ασεβείας, η ταις εις τως πλησόν αδικίας επιλονύκτουσιν.* Tem- pus enim illud omnigene inter Judæos nequitia ferax fuit; adeo ut nullum pravitatis faci- nus admittere pretermiserint, nec si quis aliquod animo velis confingere, ullum magis inu- sitatum posse reperire. Adeo in omnes privatim & publice morbus hic incubuerat, & ut se invicem superarent, tum impietate in Deum, tum & in proximos flagitiis, contendebant. Quasunque ergo pertulerunt calamitates, à Deo ipso injurias suas persequente iis inflictæ sunt. Plenis ad buccis ad suos vociferabatur Josephus, cum maledictis pete- retur; pejora meritum se fatebatur, qui contra Dei decretum eos servare vellet, à Deo jam damnatos: prædixisse præcos vates tum hæc eventura, cum civili bello sese con- ficerent. Demum miserabili hac exclamatione convitia sua & querelas cladebat:

Joseph. De bell. Jud. libr. 6. cap. 37.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 30.

*θεος αξε, θεος αυτος επηρη μ' ρωμαίων καταροπον αυτω (ιερω) πωρ, η τλω τσοούτων μασηματων γάυρουσαν πόλιν αναπαλά. Deus profecto, Deus ipse cum Romanis ignes iustia- les [Templo] ipsi injicit, & Civitatem tot piaculis plenam excindit. Idem ipse Titus in Hierosolymitana obsidione, quasi divino afflatus spiritu, palam inter suos prædi- cabat: *ετίας, inquit, ε λιμός, η πολυορία, η θρησ μηνανηματων πηποντα πύρη, η αν άλλο, η δεα μβη μήνης καινοιο, βουθρα δ' ηματιεα; Seditio, & fames, & obsidio, & muri sine machinamentorum nostrorum ope sponte procumbentes, quidnam indicant aliud, quam Deum ipsis iratum esse, nobis vero opitulari?* Et alio loco: *καπδων ζουω (ήτος) τό τε νασον αυτων (πυρηων) υλος, η το μεγαλη ε κασης πηρας, τλω τε ανεβίθαν ε αρ- μονίας, ε σοσι μβη ευερε, η λικιοι η σταν τλω αναλασιν, αυω θεα ηε ε πολεμίσσαμω, εση, και θεος ην ο ηβδη ηβ ερωματων Ιουδαίους κηβελών επι χειρες τε ανθεστων, η μηχαναι, η ωδες τούτοις τως πύρουε δουια;* Titus ergo solida murorum altitudine conspecta, & singulorum lapidum magnitudine, & accurata compage, & quantum hi in latum, quantum item in altum paterent; Deo, inquit, favente bellum gessimus, & Deus ab istis munitioni- bus Judæos detraxit: nam quid manus hominum vel machine possunt adversus has turres?*

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 8.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 4.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 43.

Thalmodista etiam in Baba metzia, majores suos Deo pœnas dedisse aiunt, quod Legi verba sua anteferrent. Item in Parte γγγ, sive De festis, libro septimo, ca- pite tertio, Israëliitarum perveracia, canis, galli, hirci, & spinæ protervia comparatur. Scribit vero Aben Ezra ηπον illud, quod è sexagesimo quinto capite Ιααε sumimus, in quo tota die manus suas ad populum incredulum expandisse se dicit Dominus, à R. Mose Haccohen Israëliticæ genti adscribi. Quod à Paulo factum est in Epistola ad Romanos.

Thalm. Parm Nezichin, libr. 1. Part. a. c. 7.

II. 63.

Rom. 10. 12.

II. Ergo cum Judæorum pertinacia manifestis oraculis prædicta sit, atque idem Spiritus, qui venturi Jesu κερηα in Libris sacris consignabat, hanc Judæorum ob- stinationem & obfirmatam diffensionem in iis prænuñtaverit, dum doctrinæ Christi Jesu veritatem oppugnant Judæi, tum eam utique vel maxime confirmant; quippe perveracia sua libris iisdem adfruentes fidem, qui Christum Jesum nuntiant.

Doctrina Christi Jesu veritatem con- firmant Ju- δæi, dum op- pugnant.

CAPUT CLXII.

Judæorum rejectio & dispersio, eorumque abolenda sacrificia.

DEUT. 28. 28, 29. Percutiat te Domi- nus amentia, & cœcitate, ac furore mentis, & palpes in meridie, sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias tuas, omni- que tempore calumniam sustineas, & opprima- ris violentia, nec habeas qui liberet te.

MATH. 21. 40, 41. Cum ergo ve- niat Dominus vinea, quid faciet agricolis il- lis? Aiunt illi, Malos male perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Marc. 12. 9. Luc. 20. 15, 16.

is quem re- ut est in ca- & patre seu- & creatus is

esum umacie & ephi adu-

1. Reg. 15. 22. Et ait Samuel, Numquid vult Dominus holocausta & victimas, & non potius ut obediat voci Domini? Melior est enim obedientia quam victima, & auscultare magis quam offerre adipem arietum.

Psal. 17. 40, & seq. Supplantasti insurgentes in me subtus me; & inimicos meos dedisti mihi dorsum, & odientes me disperdidisti. Clamarunt, nec erat qui salvos faceret; ad Dominum, nec exaudivit eos. Et comminam eos ut pulverem ante faciem venti, ut lutum platearum delebo eos.

Psal. 39. 7, & seq. Sacrificium & oblationem noluit, aures autem perfecisti mihi. Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixi, Ecce venio.

Psal. 49. 8, & seq. Non in sacrificiis suis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper. Non accipiam de domo tua vitulos, neque de gregibus tuis hircos. . . . . Immola Deo sacrificium laudis, & redde Altissimo vota tua. . . . . Peccatori autem dixit Deus, Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam, & projecisti sermones meos retrorsum. . . . . Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, & adversus filium matris tuae ponebas scandalum. Haec fecisti, & taci.

Psal. 58. 12. Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos; ne quando obliviscantur populi mei. Disperge illos in virtute tua, & depone eos, protector meus Domine.

Psal. 68. 24, & seq. Obscurentur oculi eorum, ne videant, & dorsum eorum semper incurva. Effunde super eos iram tuam, & furor ira tua comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet. Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt, & super dolorem vulnorum meorum addiderunt.

Psal. 109. 4. Juravit Dominus, & non penitebit eum; Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec.

Isa. 1. 11, & seq. Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum? dicit Dominus; plenus sum: holocausta arietum, & adipem pinguium, & sanguinem vitulorum & agnorum & hircorum nolui. Cum veniretis ante conspectum meum, quis quaesivit hac de manibus vestris, ut ambularetis in atriis? Ne offeratis ultra sacrificium frustra; incensum abominatio est mihi. Neomeniam, & sabbatum, & festivitates alias non feram; iniqui sunt catus vestri: calendae vestras, & solemnitates vestras odit anima mea; facta sunt mihi molestas laboravi sustinens. Et cum extenderitis manus vestras, avertam oculos meos a vobis; & cum multiplicaveritis orationem, non exaudiam: manus enim vestrae sanguine plenas sunt.

Act. 13. 40, 41. Videte ergo ne superveniat vobis quod dictum est in Prophetis, Videte, contentores, & admiramini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris, opus quod non crederis, si quis narraverit vobis.

Rom. 11. 19, 20. Dices ergo, Fracti sunt rami, ut ego inserar. Bene: propter incredulitatem fracti sunt.

1. Cor. 1. 23, 28. Nos autem predicamus Christum crucifixum, Judaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. . . . . Et ignobilia mundi, & contemtilia elegit Deus, & ea quae non sunt, ut ea quae sunt destrueret.

Ebr. 8. 8, & seq. Vituperans enim eos dicit, Ecce dices venient, dicit Dominus, & consummabo super domum Israel, & super domum Juda, testamentum novum; non secundum testamentum, quod feci patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Aegypti, quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo, & ego neglexi eos, dicit Dominus. . . . . Dicendo autem novum, veteravit prius. Quod autem antiquatur & senescit, prope interitum est.

Ebr. 10. 4, & seq. Impossibile enim est sanguine taurorum & hircorum auferri peccata. Ideo ingrediens mundum dicit, Hostiam & oblationem noluit, corpus autem aptasti mihi: holocaustomata pro peccato non tibi placuerunt. Tunc dixi, Ecce venio: in capite libri scriptum est de me, ut faciam, Deus, voluntatem tuam. Superius dicens, Quia hostias & oblationes, & holocaustomata pro peccato noluit, nec placita sunt tibi, quae secundum legem offeruntur, tunc dixi, Ecce venio, ut faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, ut sequens statuatur. In qua voluntate sanctificati sumus, per oblationem corporis Jesu Christi semel. Et omnis quidem sacerdos praesto est quotidie ministrans, & easdem sepe offerens hostias, quae nunquam possunt auferre peccata: hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, de caetero expectans, donec ponantur inimici ejus scabellum pedum ejus. Una enim oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos.

Isa. 2. 2, & seq. Et erit in novissimis diebus reparatus mons domus Domini in vertice montium, & elevabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes, & ibunt populi multi, & dicent, Venite, & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob; & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis ejus: quia de Sion exhibit lex, & verbum Domini de Jerusalem . . . . . Projecisti enim populum tuum, domum Jacob.

Isa. 5. 1, 2, & seq. Vineam factam dilectam meam in cornu silio olei: & sepivit eam, & alpides elegit ex illa, & plantavit eam electam, & edificavit turrim in medio ejus, & torcular extruxit in ea; & expectavit ut faceret uvas, & fecit labruscas. Nunc ergo, habitatores Jerusalem, & viri Juda, judicate inter me & vineam meam: quid est quod debui ultra facere vineam meam, & non feci ei? an quod expectavi ut faceret uvas, & fecit labruscas? Et nunc ostendam vobis quid ego faciam vinee meae: auferam ssepem ejus, & erit in direptionem: diruam maceriam ejus, & erit in conculcationem, & ponam eam desertam: non putabitur, & non fodietur, & ascendent vepres & spinae; & nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem. Vineam enim Domini exercituum, domus Israel est: & vir Juda, germen ejus delectabile; & expectavi ut faceret iudicium, & ecce iniquitas; & justitiam, & ecce clamor.

Isa. 8. 14, 15. Et erit vobis in sanctificationem; in lapidem autem offensionis, & in petram scandali, duabus domibus Israel; in laqueum & in ruinam habitantibus Jerusalem. Et offendent ex eis plurimi, & cadent, & conterentur, & irretientur, & capientur.

Isa. 28. 14, & seq. Propter hoc audite verbum Domini, viri illusores, qui dominamini super populum meum, qui est in Jerusalem. Dixistis enim, Percussimus fœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum: flagellum inundans cum transferit, non veniet super nos: quia posuimus mendacium spem nostram, & mendacio protecti sumus. Idcirco hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum; qui crediderit, non festinet. Et ponam in pondere iudicium, & justitiam in mensura; & subvertet grandis spes mendacii, & protectionem aque inundabunt: & delebitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit; flagellum inundans cum transferit, eritis ei in conculcationem: quandoque pertransierit, tollet vos, quoniam mane diluculo pertransibit, in die, & in nocte, & tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui.

Isa. 42. 14, & seq. Tacui semper, filii, patiens sui: sicut parturiens loquar: dissipabo, & absorbebo simul. Desertos faciam montes,

& colles, & omne gramen eorum exsicabo, & ponam flumina in insulas, & stagna arefaciam. . . . . Quis cæcus, nisi servus meus? & surdus, nisi ad quem nuntios meos misi? quis cæcus, nisi qui venundatus est? & quis cæcus, nisi servus Domini? Qui vides multa, nonne custodies? qui apertas habes aures, nonne audies? Et Dominus voluit, ut sanctificaret eum, & magnificaret Legem & extolleret. Ipse autem populus, direptus, & vastatus, laqueus juvenum omnes, & in domibus carcerum absconditi sunt: facti sunt in rapinam, nec est qui eruat; in direptionem, nec est qui dicat, Redde. Quis est in vobis, qui audiat hoc, attendat, & auscultet futura? quis dedit in direptionem Jacob, & Israël vastantibus? nonne Dominus ipse cui peccavimus? & noluerunt in viis ejus ambulare, & non audierunt legem ejus. Et effudit super eum indignationem furoris sui, & forte bellum, & combussit eum in circuitu, & non cognovit, & succendit eum, & non intellexit.

Ila. 50. 1, & seq. Hac dicit Dominus, Quis est hic liber repudii matris vestra, quo dimisi eam? aut quis est creditor meus, cui vendidi vos? ecce in iniquitatibus vestris venditi estis, & in sceleribus vestris dimisi matrem vestram: quia veni, & non erat vir; vocavi, & non erat qui audiret. . . . . Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus; faciem meam non averti ab increpantibus, & conspuentibus in me. . . . . Ecce omnes quasi vestimentum conterentur, tinea comedet eos. Quis ex vobis timens Dominum, audiens vocem servi sui? . . . . . De manu mea factum est hoc vobis; in doloribus dormietis.

Ila. 66. 22, 23. Quia sicut cæli novi, & terra nova, quæ ego facio stare coram me, dicit Dominus, sic stabit semen vestrum. Et erit mensis ex mense, & sabbatum ex sabbatho: veniet omnis caro, ut adoret coram facie mea, dicit Dominus.

Jerem. 5. 3, & seq. Domine, oculi tui respiciunt fidem; percussisti eos, & non doluerunt; attrivisti eos, & renuerunt accipere disciplinam; induraverunt facies suas supra petram, & noluerunt reverti. Ego autem dixi, Forsitan pauperes sunt, & stulti ignorantes viam Domini, judicium Dei sui: ibo igitur ad optimates, & loquar eis; ipsi non cognoverunt viam Domini, judicium Dei sui: & ecce magis hi simul confregerunt jugum, ruperunt vincula. Ideo percussit eos leo de sylva, lupus ad vesperam vastavit eos, pardus vigilans super civitates eorum: omnis qui egressus fuerit ex eis, capitur, quia multiplicatae sunt pravaricationes eorum, confortatae sunt aversiones eorum. . . . . Pravaricatione enim pravaricata est in me domus Israël, & domus Juda, ait Dominus: negaverunt Dominum, & dixerunt, Non est ipse. . . . . Numquid super his non visitabo, di-

cit Dominus, aut super gentem hujuscemodi non ulciscetur anima mea?

Jerem. 6. 16, & seq. Hæc dicit Dominus, State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulante in ea; & invenietis refrigerium animabus vestris. Et dixerunt, Non ambulabimus. Et constitui super vos speculatores: audite vocem tubæ. Et dixerunt, Ideo audite, gentes; & cognoscite, congregatio, quanta ego faciam eis. Audi terra, ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum ejus, quia verba mea non audierunt, & legem meam projecerunt. Ut quid mihi tibus de Saba offeris, & calamum suaveolentem de terra longinqua? holocausta vestra non sunt accepta, & victimæ vestra non plauerunt mihi. Propterea hæc dicit Dominus, Ecce ego dabo in populum istum ruinas.

Jerem. 12. 7, 8. Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum ejus. Facta est mihi hereditas mea, quasi leo in sylva: dedit contra me vocem, ideo odivi eam.

Jerem. 31. 31, 32. Ecce dies venient, dicit Dominus, & feriam domum Israël & domum Juda fœdus novum: non secundum pactum quod pepigi cum patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de terra Ægypti; pactum quod irritum fecerunt, & ego dominatus sum eorum, dicit Dominus.

Dan. 9. 26. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus; & non erit ejus populus qui eum negaturus est: & civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo; & finis ejus vastitas, & post finem belli statua desolatio . . . . & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium.

Ose. 2. 10, & seq. Et nunc revelabo stultitiam ejus in oculis amatorum ejus; & vir non eruet eam de manu mea; & cessare faciam omne gaudium ejus, & solennitatem ejus, neomeniam ejus, sabbatum ejus, & omnia festa tempora ejus.

Ose. 3. 4. Quia dies multos sedebunt filii Israël sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine Ephod, & sine Theraphim.

Ose. 4. 6. Conscivit populus meus, eo quod non habuerit scientiam; quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: & oblitus es legis Dei tui, obliviscar filiorum tuorum & ego.

Amos 5. 18, & seq. Va desiderantibus diem Domini; ad quid eam vobis? dies Domini ista tenebræ & non lux. Quomodo si fugiat vir à facie leonis, & occurrat ei ursus; & ingreditur domum, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eum coluber. Numquid non tenebræ dies Domini, & non lux; & caligo, & non splendor in ea? Odi, & projec

festivitates vestras; & non capiam odorem cætuum vestrorum. Quod si obtuleritis mihi holocausta & munera vestra, non suscipiam; & vota pinguum vestrorum non respiciam. Aufer à me tumultum carminum tuorum, & cantica lyra tua non audiam: & revelabitur quasi aqua iudicium, & iustitia quasi torrens fortis.

Zach. 11. 9. Et dixi, Non pascam vos: quod moritur, moriatur; & quod succiditur, succidatur.

Malach. 1. 10, 11. Quis est in vobis qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum, & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim Solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in gentibus; & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda, quia magnum est nomen meum in gentibus, dicit Dominus exercituum.

Suum quoque
testimonium
nobis hic cõ-
modant Ju-
dei.
Math. 12. 8.

Prop. 9. c. 28.

I. SACRIFICIUM jüge, aliaque sacrificia omnia abolitum iri, præter laudis sacrificium, legitur in Midrasch libri Numerorum. Legitur illic etiam Sabbathum ab eo solvi posse, qui Dei præcepta tradidit hominibus. Unde fateri eos necesse est, merito de se Jesum Christum prædicasse, Filium hominis dominum esse Sabbathi. Traditur libro eodem sublatum iri ciborum discrimina veniente Messia: quod & in Beresith Rabba diferte scriptum est. Sed & Midrasch Thehillim scriptum habet, Israëlitas ob scelera sua excidisse sacerdotio, atque id ad gentes transfuisse, quod jam superius à me notatum est. Addam hic etiam, horum temporum Judæos palam fateri, jam nullos sibi superesse sacerdotes; multos quidem Levitico genere se prognatos ferre, sed legitimis instrumentis genus suum approbare non posse; proindeque etiam si suum sibi restitueretur Templum, se haudquaquam sacrificaturos, ut qui non habeant כהן; oraturos tantum, unumque sibi laudis sacrificium esse concessum.

CAPUT CLXIII.

Excidium Hierosolymitanum.

PSALM. 68. 25, & seq. Effunde super eos iram tuam, & furor ire tue comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet: quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt; & super dolorem vulnerum eorum addiderunt.

Isa. 6. 8, & seq. Et audivi vocem Domini dicentis, Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi, Ecce ego, mitte me. Et dixi, Vade, & dices populo huic, Audite audientes, & nolite intelligere; & videte visionem, & nolite cognoscere. Excæca cor populi hujus, & aures ejus aggravata, & oculos ejus claude, ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & convertatur, & sanem eum. Et dixi, Ufquequo Domine? & dixit, Donec desolentur civitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquatur deserta.

Isa. 25. 1, 2. Domine Deus meus es tu, exultabo te, & confitebor nomini tuo: quoniam

MATH. 23. 38. Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.

Luc. 19. 41, & seq. Et ut appropinquavit, videns civitatem flevit super illam, dicens; Quia si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te, & coangustabunt te undique, & ad terram prosternent te, & filios tuos qui in te sunt; & non relinquent in te lapidem super lapidem, eo quod non cognoveris tempus visitationis tue.

Josephus De bello Judaico, libr. 7. cap. 47. εὐλόγησεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν, λέγων, ἂν ᾔδεισας ἡμεῖς τὴν ἡμετέραν πόλιν, ὅτι ἐν ἡμέρᾳ ἓξ μηνῶν ὀλοῦσθαι ἔμελλεν. Sic quidem capta est Hierosolyma, anno secundo imperii Vespasiani, octavo die mensis Gorpiaei.

Suetonius in Tito, cap. 5. Novissima Hierosolymorum oppugnatione, duodecim pro-